कृतशौचः शरी चापी रथी निष्क्रम्य वै पुरात्। कृतस्वस्त्ययनो विप्रैः प्रायोधयमहं रिपुं।
ततः संसर्गमागम्य बलेनास्त्रबलेन च। त्र्यहमुन्मत्तवद्युद्धं देवासुरमिवाभवत्।
स मयाऽस्त्रप्रतापेन निर्द्दग्धो रणमूर्द्धनि। पपाताभिमुखः शूरस्त्यक्त्वा प्राणानरिन्दम। १११०
एतस्मिन्नन्तरे तात काम्पिल्यात् पृषतोऽभ्ययात्। हते नीपेश्वरे चैव हते चोग्रायुधे नृपे।
अहिच्छत्रं स्वकं राज्यं पित्र्यं प्राप महाद्युतिः। द्रुपदस्य पिता राजन्ममैवानुमते तदा।
ततोऽभूद्द्रुपदो राजा द्रोणस्तेन निराकृतः। ततोऽर्ज्जुनेन तरसा निर्ज्जित्य द्रुपदं रणे।
अहिच्छत्रं सकाम्पिल्यं द्रोणायाथापवर्ज्जितं। प्रतिगृह्य ततो द्रोण उभयं जयताम्बरः।
काम्पिल्यं द्रुपदायैव प्रायच्छद्विदितं तव। एष ते द्रुपदस्यादौ ब्रह्मदत्तस्य चैव ह। १११५
वंशः कार्त्स्न्येन वै प्रोक्तो नीपस्योग्रायुधस्य च।
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ किमर्थं ब्रह्मदत्तस्य पूजनीया शकुन्तिका। अन्धञ्चकार गाङ्गेय ज्येष्ठं पुत्त्रं पुरा विभो।
चिरोषिता गृहे चापि किमर्थञ्चैव तस्य सा। चकार विप्रियमिदं तस्य राज्ञो महात्मनः।
पूजनीया च कावाऽसौ किं सख्यं तेन चैव ह। एतन्मे संशयं छिन्धि सर्व्वमुक्त्वा यथातथं।
॥ भीष्म उवाच ॥ शृणु सर्व्वं महाराज यथावृत्तमभूत् पुरा। ब्रह्मदत्तस्य भवने तन्निबोध युधिष्ठिर। ११२०
काचिच्छकुन्तिका राजन् ब्रह्मदत्तस्य वै सखी। शितिपक्षा शोणशिराः शितिपृष्ठा सितोदरी।
सखी सा ब्रह्मदत्तस्य सुदृढं बद्धसौहृदा। तस्याः कुलायमभवद्गृहे तस्य नरोत्तम।
सा सदाऽहनि निर्गत्य तस्य राज्ञो गृहोत्तमात्। चचाराम्भोधितीरेषु पल्वलेषु सरःसु च।
नदीपर्व्वतकुञ्जेषु वनेषूपवनेषु च। प्रफुल्लेषु तडागेषु कह्लारेषु सुगन्धिषु।
कुमुदोत्पलकिञ्जल्कसुरभीकृतवायुषु। हंससारसघुष्टेषु कारण्डवरुतेषु च। ११२५
चरित्वा तेषु सा राजन्निशि काम्पिल्यमागमत्। नृपतेर्भवनं प्राप्य ब्रह्मदत्तस्य धीमतः।
राज्ञा तेन सदा राजन् कथायोगं चकार सा। आश्चर्य्याणि च दृष्टानि यानि वृत्तानि कानिचित्।
चरित्वा विविधान्देशान् कथयामास तानि सा। कदाचित्तस्य नृपतेर्ब्रह्मदत्तस्य कौरव।
पुत्त्रोऽभूद्राजशार्द्दूल सर्व्वसेनेति विश्रुतः। पूजनीयाऽपि सा तस्मिन् प्रसूताऽण्डमथापि च।
तस्मिन्नीडे पुरा ह्येकं स कालात् प्रास्फुटत्तदा। स्फुटितो मांसपिण्डस्तु बाहुपादास्यसंयुतः। ११३०
बभ्रुवक्त्रश्चक्षुर्हीनो बभूव पृथिवीपते। चक्षुष्मानप्यभूत्पश्चादीषत्पक्षोत्थितश्च ह।
अथ सा पूजनीया वै राजपुत्त्रस्वपुत्त्रयोः। तुल्यस्नेहात् प्रीतिमती दिवसे दिवसेऽभवत्।
आजहार सदा सायं चञ्चाऽमृतफलद्वयं। अमृतस्वादसदृशं सर्व्वसेनतनूजयोः।
स बालो ब्रह्मदत्तस्य पूजनीयासुतश्च ह। ते फले भक्षयित्वा च पृथुकौ तौ मुदा युतौ।
अभूतां नित्यमेवेह स्वादेतां तौ च ते फले। तस्यां गतायामथ च पूजन्यां वै सदाऽहनि। ११३५
शिशुना चटकेनाथ धात्री तन्तु शिशुं नृप। तेन प्रक्रीडयामास ब्रह्मदत्तात्मजं सदा।
नीडात्तमाकृष्य तदा पूजनीयाकृतात्ततः। क्रीडता राजपुत्त्रेण कदाचिच्चटकः स तु।